

[Nørlund.]

Dette er jo ikke isolerede Udtalelser, men de er Udtryk for den Maade, hvorpaa Hjemmetyskerne optraadte over for den danske Befolkning i Sønderjylland, og det er naturligt, at de, der har levet lige op og ned af denne Illoyalitetens Sump, ikke saa let kan abstrahere fra alt, hvad der er sket siden 1920. Jeg tror, at naar man tager saa let paa dette, skyldes det, at man ikke fuldt ud har forstaaet den ganske særlige Udvikling, som skete i Sønderjylland især gennem de senere Aar. Den Politik, som det tilraades at føre over for dette, er jo ikke en Hævnens Politik, men det er en Erkendelse af, at her er forvoldt saa meget ondt, at man maa indrette sin Fremgangsmaade og sin Lovgivning derefter. Der er jo ingen i Sønderjylland i Dag, som vil tro — i hvert Fald ikke ret mange —, at Hjemmetyskerne, hvis man gav dem samme Stilling nu som i 1920, vilde vise større Loyalitet end hidtil. Det giver Mindretallets Adfærd nu ej heller synderlig Anledning til at regne med, og det er jo de praktisk foreliggende Forhold, man maa indrette sin Politik efter.

Den første Betingelse for at faa det Forhold til Tyskerne, som vi haabede paa efter forrige Krig — og det gælder for øvrigt baade i Tyskland og Nordslesvig —, er, at det tyske Folk gennem en dybtgaaende Erkendelse af sit Medansvar og sin egen Skyld for Nazismen og dens Fremfærd bygger sin Tilværelse op paa et nyt Grundlag, og det tror jeg ikke vi opnaar ved blot at slaas en Streg over det, der er sket, og lade, som om ingen Ting var haendt, eller ved, efter alt hvad disse Aar har bragt, at give særlige Rettigheder, som stiller dem bedre end noget andet Mindretal her i Landet.

Det, jeg fik ud af Rejsen i Sønderjylland, var, at Opretholdelsen af de offentlige Skoler betød to Fordele for det tyske Mindretal, som jeg ikke synes, Situationen berettigede til. For det første en forbedret økonomisk Stilling, selv efter det Friskolelovsfor-slag, som nu er forelagt her i Tinget, men for det andet, og det synes jeg i og for sig var vigtigere, at Mindretallet fik en moralsk stærk Stilling; og der var mange Udsagn om, at netop dette er blevet benyttet af de aggressive Dele af Mindretallet til at lokke eller true de vaklendes Børn ind i de tyske Skoler, at de kunde henvise til, at Staten selv indrettede offentlige tysksprogede Skoler.

Dertil kommer, at der ud over dette rent moralske Pres ogsaa maa regnes med et Pres, som skyldes den Kendsgerning, at det tyske Mindretal her i Landet, og især

det politisk aktive og aggressive Element, væsentligt rekruteres fra Befolkningens mere velstaaende Lag og derfor har Mulighed for at øve økonomisk Pres paa Dele af Befolkningen, som egentlig ikke er aggressivt tysk indstillet.

Saa fremfører man ydermere det Argument, at man maa tage Hensyn til vor Grænsepolitik overhovedet og til Udviklingen i Sydslesvig. Jeg synes, det endnu en Gang bør fremhæves herfra, at der foreligger aldeles ingen Opfordring fra det danske Mindretal i Sydslesvig til at undlade at gennemføre en Lovgivning af den Art, her er Tale om, og saa vidt jeg kan se, maa vor Politik baade Nord og Syd for Grænsen gaa ud paa at skabe stabile og demokratiske Forhold, som bevidst tilstræber en Udryddelse af Nazismen i disse Egne, idet det er en af Betingelserne for Danmarks Sikkerhed; og det er jo et almindeligt Ønske i det danske Folk, et Ønske, der undertiden spilles ret stærkt paa, at en ny nazistisk Trusel ikke maa opstaa ved vor Sydgrænse. Men hvordan vil man af andre kunne forlange Foranstaltninger til Udryddelse af den nazistiske Trusel, hvis vi ikke selv klart viser, at vi ikke paa ny er til Sinds at tolerere en 5. Kolonne? Jeg synes, det i dette som ogsaa andre Spørgsmaal vedrørende Grænsen er paa Tide, at der ogsaa fra dansk politisk Side lyder en klar Tilkendegivelse af, at det nu drejer sig om Danmark først.

Den Politik, som ligger bag Forslaget, og som ønskes gennemført, er en Politik, der under Overholdelse af de Rettigheder, Grundloven giver danske Statsborgere, skarpt og klart tilkendegiver, at vi ikke er til Sinds at tolerere Hjemmetyskernes Illoyalitet, og jeg synes ikke, en saadan Politik med Sandheden i Ære kan kaldes udemokratisk. Jeg synes ogsaa, det er ganske vigtigt, at dette Punkt gøres klart, for der er Grund til at advare imod den Agitationsform, som anvendes fra visse Sider, der er draget til Felts mod dette Forslag, og som ofte voldsomt stempler det som et voldeligt Overgreb mod Frihed og Demokrati. Man maa jo være klar over, at man derved skænker Hjemmetyskerne en Martyrkrone, som intet, absolut intet berettiger dem til at pryde sig med, og derfor synes jeg ogsaa, der er Grund til at undlade at tale om, at dette Forslag bliver gennemført, efter at der kun er givet ensidige Oplysninger, ja, man har endog snakket om Ensretning. Man maa bemærke, at straks da saadanne Udtalelser faldt, blev de udnyttet fra tysksindet Side her i Landet, de blev slaacet stort op i „Der Nordschleswiger“. Der er ikke Tale om Ensretning, der er Tale